

ריקוד ב-6 שיעורים

מאת ריצ'ארד אלפייירי

תיאטרון בית ליסין
בדיזנגוף

ריקוד ב 6 שיעורים

מאת ריצ'ארד אלפיירי

המשתתפים:

מרים זוהר

לילי האריסון

נתן דטנר

מייקל מינטי

ניצבים:

יעל כהן

אלן פיטלוק

תרגום:

שמוליק לוי

בימוי:

אלון אופיר

תפאורה:

אבי שכי

תלבושות:

דידי גולן

עריכה מוסיקלית:

אלון אופיר

גיורא הרמן

תאורה:

ראובן וולנר

כוראוגרפיה:

דניס בלוצרקובסקי

ריקוד ב-6 שיעורים

הערב רוקדים. בפרפראזה על "כולם רוצים לחיות" של חנוך לוין, כולם רוצים לרקוד. "אני רוצה לרקוד", מכריזה ליזה דוליטל ב"גבירתי הנאוה", גירסת המחזמר "פיגמליון", בעקבות הצלחתה המאוחרת אך המסחררת בשיעורי הפונטיקה המפרכים של הנרי היגנס האכזר. מכריזה ואף מבצעת, כי במחזמר כמו במחזמר, ריקודים הם לב העניין ומרכז החווייה. "הנרקוד?" שואלת המורה האנגליה את מלך סיאם בכבודו ובעצמו ב"המלך ואני", והריקוד שלהם מגשר בין העולמות המרוחקים והמנוגדים ומקרב בין הלבבות כמו שרק ריקוד אמיתי יכול לעשות. כך גם ב"סיפור הפרברים", קלאסיקה אמריקאית נוספת. שם מתנהלות מלחמות רחוב סימבוליות בין כנופיית הזרים/ המהגרים/ ה"שחורים" לבין כנופיית ה"מקומיים" צחורי העור, אבל על רחבת הריקודים כולם שווים, כולם מניעים את גופם לצלילי אותה מוסיקה, ועל כן אין פלא שאהבתם של טוני ה"לבן" ומריה ההיספנית מתלקחת דווקא שם, כשגנונועות המחול הן חלק בלתי נפרד מפולחן החיזור שראשיתו רומנטית- מתוקה וסופו טראגי-מר. ריקוד כאמצעי ביטוי רגשי, וכמובן דרמאטי, מופיע גם בקלאסיקות בלתי מוסיקליות כגון "שלומית" של אוסקר ווילד, עם מחול שבעת הצעיפים המפורסם, וקשה לשכוח את ריקוד הטרגיטה הסוער של נורה, גיבורת "בית הבובות" של איבסן - הרגע המבשר יותר מכל על השינוי שעתיד להתחולל בעקרת הבית הקטנה, ועל הר הגעש שמאיים להתפרץ באותו קן משפחתי חמים ותמים לכאורה. ריקוד יכול להיות נפרד מהחיים ה"אמיתיים", ולהתקיים בבועה משל עצמו, כמו בשיר המפורסם במחזמר "שורת המקלה", שם מספר אחד הגיבורים על ההתוודעות הראשונית הקסומה לעולם הבלט, ששינתה את חייו. עד אז, חייו היו חיוורים, אפורים ומייאשים, אבל "בלט הכל היה כל כך יפה", הבלט סימן איזו קרן אור זוהרת ומלאת הבטחות בקצה המנהרה האפלה. הריקוד יכול ולעיתים גם צריך לשמש כמחוז מפלט מהמציאות המדכדכת, אבל, כפי שאפשר היה לראות למשל בסרטו של קרלוס סטורה, "הנשף", הריקוד הוא גם חלק מהחיים עצמם, מהמרקם החברתי, הפוליטי וההיסטורי, והוא עשוי לתפקד כמראה לכל התמורות העוברות על העולם שמחוץ לרחבת הריקודים, ומחלחלות פנימה באופן בלתי נמנע. בספר "הם יורים גם בסוסים", שעובד מאוחר יותר לבמה ולמסך, רחבת הריקודים הופכת לזירת קרב ולמלחמת קיום נואשת על רקע השפל הכלכלי הגדול בארה"ב. תחרות ריקודים מרתונית ואכזרית מבטיחה חופן דולרים לזוג שישרוד אחרון על הרחבה בתום ימים ולילות אינסופיים של ריקוד, ולא ייפול מהרגליים. מה שמתחיל כהצהרה עליזה של חיות ואנרגיה, מסתיים כמחול המוות (כשם מחזהו הנודע של סטרינדברג), כאשר מתחרה המתפכחת מאשליית הכסף הקל שהביאה אותה לתחרות מבקשת מבן זוגה לרחבה, "לרדת מהקרוסלה", כלומר לירות בראשה. "הם יורים גם בסוסים", מתרץ הבחור, שנענה לבקשה הקשה, את מעשהו.

אבל בני אדם אינם סוסים, ורובם, למרבה השמחה, חפצים להישאר על הקרוסלה של החיים. הבעיה היא רק שהקרוסלה לא תמיד לוקחת אותנו למקומות שאליהם ערגנו. קחו את לילי, למשל, גיבורת ריקוד בשישה שיעורים. אלמנה בודדה שבעלה הכומר לא ראה בעין יפה את אהבת הריקוד (ובמידה רבה, את אהבת

ונתבעו קורבנות. אבל לאנשים היה לאן לברוח. עוד לפני המצאת הראינוע והקולנוע, הטלוויזיה והדי.וי.די, תמיד היו אולמות ריקודים שבהם, כדברי השיר, הכל היה יפה כל כך. יפה ואופטימי ומלא תקווה. לרקוד ולשכוח, לרקוד ולברוח, לרקוד ולעוף. רק לרקוד.

ריקוד אינו עושה אפילו בין גזעים, מינים ונטיית מיניות. כל אחד זכאי לתענוג הזה, גם ילדים – ראו מקרה בילי אליוט, מהסרט הבריטי שובה הלב, שבחר בריקוד ולא בכדורגל, ושהריקוד למעשה הציל את חייו ועזר לו להתגבר על יתמות מוקדמת ומשברים חמורים בסביבתו הקרובה וקשת היום. ריקוד לא מבקש ממך הרבה, אבל מתמסר בקלות ונותן המון בתמורה. כל מה שצריך לעשות זה לשים רגל אחר רגל, להקשיב לגוף ולנפש, ולהשתחרר. תן לרגליים שלך לעבוד במקומך, להוביל אותך ולבטא את עצמך. ועם זאת, כמה אנשים באמת מרשים לעצמם לעצור מעמל יומם, להרפות מעומס חייהם ולהתפנק? לא מספיק, למרבה הצער. בעיקר לא בעידן המחשב, שבו קל יותר לגלוש באינטרנט מאשר לצאת מהבית ולהתערות בטקס המושתת מיסודו על בילוי חברתי.

ריקוד, אמיתי או וירטואלי, עתיק יומין או מודרני, הוא כמובן מטאפורה מצוינת לחיים עצמם ולהתנהלותנו בתוכם. יש ריקודים שאפשר לרקוד בלי פרטנר, אבל שותף או שותפים לחוויה בכל זאת עושים את כל ההבדל. יש שנסחפים בלהט הריקוד ומרשים לעצמם להגיע איתו רחוק, יש שרוקדים בהיסוס, בחשדנות, בפחד, בצד, ומחמיצים את כל הפואנטה וגם בריקוד, כמו בחיים, יש נקודות שיא ושפל, רגעים שבהם המוסיקה מתגברת והקצב מסחרר, ולעומתם נפילות או מין חורים שחורים, שמופיעים גם בכוריאוגרפיות המושקעות ביותר, כשנראה שהריקוד גוע. גם רפטטיביות היא חלק מהעניין. כמו בחיים, פעמים רבות יש לחזור על אותן תנועות ואותן פעולות שוב ושוב, כדי לייצר את הרצף שמרכיב את השלם. זה לא תמיד נעים וקל, לפעמים זה משעמם ומתסכל, אבל אין ברירה, מוכרחים להמשיך לרקוד. אני רוקד, משמע אני חי. אני חי, משמע אני רוקד.

תמר ארצי

החיים) שלה, ולמעשה שלל ממנה לא רק את ההנאות הקטנות שאי אפשר בלעדיהן, אלא את עצמאותה וזכותה להיות היא עצמה ולהגשים את מאווייה. עכשיו היא מוצאת את עצמה משלמת כסף, לכאורה עבור שיעורי ריקוד אך למעשה עבור קצת מגע אנושי, בעולם שבו כסף קונה הכל, מסקס ועד פנים חדשות במראה. מייקל, המורה לריקוד, קיבל מאז ומתמיד כסף עבור כשרונותיו. הוא היה נער מקהלה בברודוויי, וריקוד עבורו היה לא רק תחביב אלא גם מקצוע. אבל מסעם של נערי המקהלה, המכונים "צוענים", אינו קל.

התהילה ממילא חומקת מהם, הזרקורים ממעטים להאיר עליהם, ותוחלת החיים המקצועית שלהם קצרה במיוחד, מפני שתמיד מחכים מעבר לפינה נערי מקהלה חדשים – צעירים יותר, גמישים יותר, רעבים יותר. גם מייקל, כמו לילי, נלחם על זכותו לעמוד לשם שינוי במרכז הבמה של החיים, אחרי שנים מתישות ומתסכלות בין הצללים של שורת המקהלה. שניהם רוצים להפסיק להיות כוכבי משנה חסרי פרצוף ומחוקי זהות, ולהפוך לכוכבים ראשים בהצגת חייהם. סודות ושקרים סופם להיחשף ולהתקלף, אבל הגוף אינו משקר. הגוף מספר בשפת התנועה את כל האמת ואת כל הסיפור כולו. הריקוד משחרר מכל פחד, דיעה קדומה ועכבות מיותרות. הריקוד הוא התקווה. הריקוד הוא החיים. גם במחזה של אלפיירי, סגנונות הריקוד השונים מייצגים תקופות ועידנים שלמים.

עידן התמימות של "נער' החוף", שצבעו את העולם בצבעים בהירים וגלשו על גלי הזהב, עידן הרומנטיקה של הטנגו, מחול הפיתוי הנצחי, ימי הפוקסטרוט העליזים, ולעומתם הדיסקו שהעביר את הריקוד ואת שגעון המוסיקה למועדונים והפך אותו לסוג של פולחן המוני נוסף זיעה (בניגוד לריקודים האחרים, המצטיינים באלגנטיות "יבשה" יחסית), או, אם תרצו, ל"ריקוד מושחת", כשם הסרט הנועד. בחוץ אימפריות קמו ונפלו מסביב, אבל זה לא הפריע לג'ון טרבלטה להפוך למלך הדיסקו, או לג'ינג'ר ופרד לרקוד לחי אל לחי. תמיד השתוללו רוחות רעות, התחוללו מלחמות, נוצרו מהפכות

סקיעתה של תרבות החיזור

כבר נכתבו מחזות רבים על בדידות, זקנה וקבלת השונה מאיתנו. נכון, כל אלה קיימים גם בריקוד בששה שיעורים. אולם מה שמשך אותי בקריאה ראשונה הוא הריקודים. כשהייתי ילד, בחתונות ובאירועים המשפחתיים אצלנו, רקדו טנגו, פסדובלה, צ'ה צ'ה צ'ה, ואלס ועוד ריקודים סלונים. מאז הפסקתי ללכת לחתונות ובאלה שהייתי ראיתי כיצד סגנונות ריקוד אלה הולכים ונעלמים. משמיעים אותם כמו מס שיש לשלם לדור המבוגר יותר במשפחה, ומיד עוברים למוסיקת מועדונים מודרנית. הריקודים במחזה הלהיבו אותי. נזכרתי באחיזה הזאת בין בני הזוג. נזכרתי במבט שהיה להורי כשהם רקדו כשהיו צעירים, וראיתי עולם שלם שהולך ונעלם. עולם של תרבות חיזור. אני בליין לא קטן, ומבקר הרבה במועדונים. יש שם הרבה סקס, נכון, אבל הוא כל כך מוחצן. ובעצם רוב הזמן בני הזוג רוקדים זה מול זה, מרוכזים כל אחד בעצמו, וכמעט ולא נוגעים אחד בשני. נעלמה האצילות. את המתח המיני וההתרגשות שאפפה פעם את בני הזוג שזה עתה הכירו וניגשים לריקוד הראשון, מחליף הרצון להשתחרר באופן כפייתי ואולי אפילו הפחד מאיידס. שקיעתה של תרבות החיזור, אמרתי לעצמי, ומיד חיפשתי חיזוקים לכך במחזה. ואכן, בחיטוט בחיי הדמויות ובסודות שלהם שמתגלים במהלך העלילה (שאותם לא אחשוף כמובן) מצאתי עוד חיבורים לעולם שבו החיזור הולך ומתפוגג. הוספתי להצגה את זרי הפרחים. בכל תמונה – זר שהולם באופיו את אופי הריקוד ואופי הסצינה. פעם אם היית שולח לנערה זר ורדים צהוב או שושן צחור, היית מעביר לה מסר. כל פרח היה מסמל משהו והיה נטוע בעולם שלם של קודים חברתיים. היום, פחות ופחות נותנים על כך את הדעת. "רומנטיקה היא רק מילה נרדפת לסקס" טוען מייקל, שהתייאש מחיפוש אחר מערכת יחסים רצינית. "ומה עם אהבה?" שואלת לילי, שהבינה שאהבת אמת כבר לא תגיע בחייה. "אהבה? שישה שבועות של שכרון חושים וחיים שלמים של יסורים..." עונה לה

אצלה בסלון. אולם, הריקוד שהיה בעבר מחבר בין בני זוג באופן רומנטי, מהווה כאן את הזרע שממנו מתפתחת ידידות מופלאה. החיפוש של נתן דטנר הסטרייט אחר עולמו של מייקל ההומו, ושל מרים זוהר האצילה אחר הזעם שצברה לילי בחייה, ריתק אותי כבמאי וכשחקן. אני אולי שייך לדור אחר, אבל עולם המושגים התיאטרלי של שני השחקנים, מחזיר בי את הגעגוע לתיאטרון שראיתי פעם,

מייקל. משפטים אלה צבטו את ליבי. נראה, שדווקא הדור המבוגר, ועולמם האסתטי של הגייז מתחברים לקודים האלה בצורה הטובה ביותר. המחזאי הפגיש במחזה אישה קשישה והומוסקסואל בגיל העמידה. שמעתי פעמים רבות שבעולמנו – הזדקנות של נשים קשה יותר מזו של הגברים. כאילו שהגברים מושכים יותר גם בגיל מבוגר, ואילו הנשים מאבדות מקסמן ועם הגיל נכנסות למרוץ מטורף אחר המנתח הפלאסטי. הלוואי וזה לא

לסיפורים ששמעתי על התיאטרון, שהם עדיין זוכרים, ולא לגנטיות שהולכת ונעלמת מהעולם. ההצגה מוגשת מאיתנו אליכם כמו זר סחלבים לבן בתחילתו של ערב רומנטי... **אלון אופיר**

כך. אולם גיליתי שבעולמם של הומוסקסואלים החוקים אפילו קשוחים יותר. קוראים לך סבא כבר בגיל שלושים. כמו בכל מחזה בנוי היטב, נדמה שלא יכול להיות שום חיבור בין שתי הדמויות, מעבר למפגש הכפוי שבו לילי מזמינה את מייקל, המורה לריקוד, ללמד אותה

צ'ה-צ'ה-צ'ה ריקוד שנעשה פופולארי באמצע שנות ה-50 והתפתח מתוך ריקוד הממבו המבוסס על 3 צעדים מהירים ו-2 איטיים יותר.

טנגו (tango ספ') ריקוד זוגות טרקליני איטי (בקצב 2/4; ממקור ספרדי - אמריקני); המנגינה מותאמת לריקוד זה

בנות עשרים יוצאות ברקוד
כי חתן הן מכרחות לצוד
מי שלא תצוד בבוא זמנה
תשאר לה רוקה זקנה.
שנות העשרים הן שנות נעורינו
כבר יצאנו מחסות הורינו
מחסות הורינו רק יצאנו
ובכר יש לנו בנות שלנו.

באנה באנה הבנות
בשמחה וגם בעצב
כך נרקוד לפי הקצב
אם נרצה או לא נרצה
אז תזמרת - מוסיקה!
במחול יצא.

בנות שלשים הן מכרחות לרקוד
רק בשביל לצאת מן הסירים
בנות שלשים הן מכרחות לרקוד
שיחשבו שהן רק בנות עשרים.
הילדים גדלים אל מול עינינו
עוד מעט נהיה כמו הורינו
מכרחים לרקוד וגם לשמח
זה עוזר לזכר וגם לשכח.

בנות ארבעים הן מכרחות לרקוד
הרגלים הן עוד הטובות
אלו הן שנותינו הטובות
סוף סוף יצאנו מכל החובות.
והבת היא כבר עלמה נחמדת
וגם היא עם בחורים רוקדת
וכשיש לנו ילדה כמוה
אז אפשר לרקוד וגם לשמח.

בנות מאה הן מכרחות לרקוד
עם הנינים ועם הנכדים
בנות מאה הן מכרחות לרקוד
שיתפקעו כל הידידים
בנות מאה רוקדות על הבלטה
שהבעל יאזין מלמטה
גם אם בלב ישנה טפנת עצב
ברגלים עוד שמור הקצב.

הוא להפוך לסרט, בהפקת אולפני יוניברסל, לאחר שזכה להצלחה גדולה בארה"ב. בעקבות ההפקה המקורית בלוס אנג'לס בכיכובם של אוטה האגן ודיוויד הייד פירס. המחזה עלה עד כה גם במיאמי ובברלין, ובימים אלה הוא מוצג בברודוויי, בהשתתפות פולי ברן ומרק המיל. אלפיירי פירסם גם רומן אחד ריקרדו - מימונו של אליל הבנות.

והביא לאלפיירי מועמדות לפרס איגוד הכותבים. בפרס האחרון זכה שוב, לצד מועמדות לפרס האמ"י, עבור הספיישל של נורמן ליר. אלפיירי היה שותף גם בהפקת סרטי טלוויזיה וקולנוע, כגון **עד שקר והצילו אותי**. אלפיירי השלים זה עתה עיבוד קולנועי לספרו של רוברט ג'יימס מלר, **פוארטו וולארטה סקוויז**, וכן עיבוד למסך הגדול של מחזהו האחרון. **ריקוד בשישה שיעורים** עתיד גם

ביים בתיאטרון חיפה - הצגה על פי מחזה שלו **גבולות**, עיבד וביים את **כובע מלא גשם**. סגר מעגל וביים בסטודיו של ניסן נתיב - את שנה ג', במחזה של חנוך לוין - **יאקיש ופופצ'ה**.

בתיאטרון בית ליסין: תירגם את המחזה **הזוג המזרזר** מאת ניל סיימון, אשר זיכה אותו בפרס התיאטרון, כמתרגם השנה, **ארוחה עם חברים, מה עושים עם ג'ני?, אני לא רפפורט** - גם מחזה זה זיכה אותו בפרס מתרגם השנה בתיאטרון (2002).

כן עיבד לקולנוע את ספרו של גיורא שוהם: **אוהל המצורעים**.

כתב לתכניות בידור: **זהו זה** (בין היתר "**הפולניות**"), **הערב עם יצפאן** - שם גם שיחק (בין היתר כמו כץ, במערכוני אבנר הנודניק). כתב עשרות תשדירי שירות עבור לפ"מ (לשכת הפרסום הממשלתית) בעיקר עבור בזק. כמו כן כתב וביים סרט פרסומת עבור לפ"מ - **אינגליש קלאב**. כתב סרט קצר **ההתערבות** שמשודר בקשת, בכיכובו של משה איבגי. כתב, ביים והפיק את **הפולניות - בתחרות מלכת היופי**. פיתח וכתב סידרה ל"חינוכית" יחד עם אולפני מימד **החצר של פוקס**.

ריקודים מנדרנניים - לכל הריקודים המודרניים בסיס מיבני משותף - תבנית צעדי הריקודים פחות-נוקשה, יותר תנועות ידיים מסובכות, חופש תנועה, קופצני. בין הריקודים: טוויסט, רוק אנד רול ועוד.

מחזאי ריצ'ארד אלפיירי

ריצ'ארד אלפיירי, בוגר אוניברסיטת ייל, התחיל את הקריירה המקצועית שלו בניו-יורק. הוא כתב תסריטים לקולנוע ולטלוויזיה, ביניהם **הדים, בלונדינית לאור ירח, קציר האש**, שעליו זכה בפרס איגוד הכותבים האמריקני, ו**ידידות בינה**, שזכה בפרס פסטיבל ניו-יורק לקולנוע ולטלוויזיה,

תרגום סבוליק לוי

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. שיחק **בחלום ליל קיץ** את ערב-האורג (בעל המלאכה שהופך לחמור). זכה בפרס המבקרים של פסטיבל עכו, על הצגת **שד** שביים ואשר נכתבה יחד עם השחקן/מבצע - דודו בן זאב. בין תפקידיו: בתיאטרון הקאמרי: שפליצקה **בבנע ומנוצח** - חנוך לוין, וירשינין **בשלוש אחיות** - צ'כוב, השומר השיכור **במקבת** - שקספיר. בתיאטרון הבימה: ד"ר איינשטיין בקומדיה **רעל ותחרה**. שיחק בסרטו של סטיבן ספילברג **רשימת שינדלר**. חי שנה בהולנד, והתפרנס מכתובת מערכונים עבור פילוטטים, בארץ.

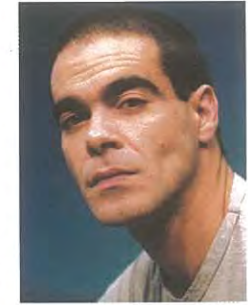

בימוי אלון אופיר

שרת בלהקת פיקוד המרכז. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1991. במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש שרגא פרידמן, שמעון בר ועדנה פלידל. מאז סיום לימודיו זכה במלגות ע"ש שרגא פרידמן, שמעון בר ועדנה פלידל.

מאז סיום לימודיו שיחק בהצגות רבות בתיאטרון הבימה, בתיאטרון באר שבע ובתיאטרון הספרייה. בשנים האחרונות מופיע בקביעות בתיאטרון הקאמרי. זכה ב-1997 במילגה לשחקנים צעירים ע"ש עדנה פלידל. ב-1998 זכה בפרס לשחקן המשנה על תפקיד החייל הבריטי בהצגה המורדים. הופיע בהצגות כטוב בעיניכם ועוץ לי גוץ לי. מופיע בטלוויזיה בסדרה טיפול נמרץ וברדיו כזמר וכעורך מוסיקלי. מרבה לדובב בסרטי וולט דיסני.

מזה שנים אחדות עוסק גם בבימוי: ביים עשרה מופעים בצה"ל, במגמת התיאטרון של ביה"ס תלמה ילון. בבית צבי ביים את: **רבקה, השבויה האינדיאנית, המערבולת.** בתיאטרון הספרייה ביים את **הבחורים שלנו** ובתיאטרון הקיבוץ את **יסודות עוינים**. בימים אלה מוצגות ברחבי הארץ 3 הצגות בבימויו. בתיאטרון הקאמרי **מר גרין** שזכתה בפרס הצגת השנה לשנת 2001, **פרק ב' בנות עובדות** בתיאטרון חיפה.

עיצוב תפאורה אבי שכי

בוגר החוג לתיאטרון - מגמה לעיצוב במה באוניברסיטה ת"א. במהלך לימודיו זכה במלגות הצטיינות מטעם "קרן תרבות אמריקה ישראל ע"ש שרת" בשנים '84, '86, '87.

ב-1992 זכה בפרס ע"ש פינקל בתיאטרון הלאומי הבימה על עיצוב התפאורה להצגה **פצפונת ואנטון**. בפסטיבל עכו '96 זכה בפרס ראשון על עיצוב תפאורה לאופרה **הגילגול**. מעצב בתיאטרונים השונים ובטלוויזיה, בין עבודותיו בתיאטרון: תיאטרון באר שבע: **ההוכחה, הימים הכי טובים**. תיאטרון הקאמרי: **האישה המופלאה שבתוכנו, עולמה של איימי, פטרה**. תיאטרון הבימה: **רוחות, על החיים ועל המוות**. תיאטרון בית ליסין: **"אמנות", ספר הג'ונגל, עשו עליך פעם סרט? שבר ענן**. תיאטרון החאן הירושלמי: **אנטיגונה, קריפס**. תיאטרון לילדים ולנוער: **מעלה קרחות, רכבת ההצלה**. פסטיבל תיאטרון קצר, צוותא: **פרדה, יום הולדת שמח, שפה יפה**. אנסמבל תיאטרון הרצליה: **גוד**.

פוקסטרוט ריקוד נפוץ בקצב ארבעה-רבעים, מנגינה מותאמת לרקוד זה.

עיצוב תלבושות דידי גולן

בוגרת בצלאל במגמה לעיצוב קרמי. בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות בתיאטרון החאן, בתיאטרון באר-שבע, בתיאטרון הבימה ובתיאטרון הקאמרי. מעבודותיה האחרונות: בתיאטרון הקאמרי עיצבה את התלבושות להשחקן, בתיאטרון הבימה למדריך למטייל בורשה ובתיאטרון בית ליסין לכולם היו בני, הזוג המוזר, קול קטן, על עכברים ואנשים, איסמעיליה, פרפר ברשת, חשמלית ושמה תשוקה, שבר ענן, מירל'ה אפרת, התאונה.

עיצוב תאורה ראובן וולנר

בוגר קורס תאורנים בכירים של אוניברסיטת ת"א. עיצב תאורה להצגות ולמופעים ביניהם: בוקר של שוטים - תיאטרונטו '94 ועוד. בתיאטרון בית ליסין - פעם אהבה גדולה, קידוש, הירשת, מי מפחד מווירג'יניה וולף?, הזוג המוזר, הרומן הראשון שלי, עשו עליך פעם סרט?, מה עושים עם ג'ני?, פרפר ברשת. וכן הצגות ילדים ומופעים מוסיקליים שונים.

כוראוגרפיה דניס בלוצרקובסקי

בן 24, יליד חרקוב, אוקראינה. התחיל לרקוד בשנת 1987 (בגיל 8 בערך) בבית ספר לריקודים סלונים והמשיך עד סמוך לעלייתו ארצה בסוף שנת 1994. עובד מזה כשלוש שנים כמורה לריקודים סלונים בסטודיו "ארתור מארי" ברמת השרון, לשם התקבל בעת היותו בחופשת שחרור מצה"ל. סטודיו "ארתור מארי" הנמנה על הרשת העולמית של בתי הספר לריקודים סלונים. "ארתור מארי" נוהג לשלוח מורים ותלמידים לתחרויות בינלאומיות מדי פעם. במהלך השנתיים האחרונות השתתף במספר תחרויות בינלאומיות בקנדה ובארה"ב מטעם הסטודיו ואף זכה ב- Top Teacher כמורה הטוב ביותר באלפות קנדה הפתוחה ב-2003. לאחרונה השתתף ב-2 קליפים המשודרים בטלוויזיה, בנוסף לפעילות השוטפת כמורה רקדן וכוריאוגרף בסטודיו.

- שמות השירים לפי סדר השמיעתם**
1. In the Mode - גלן מילר
 2. מחבוא הרננדו - מתוך משחקי הפיג'מה
 3. וולס האביב - יוהן שטראוס
 4. Just in time - פרנק סינטרה - מתוך פעמונים מצלצלים
 5. Quizas, Quizas, Quizas - נט קינג קול
 6. Surfing U.S.A - הביץ' בויס - להפריק - שיק
 7. Unforgettable - נט קינג קול

נתן דסנר מייקל מינטי

השתתף ברבות מהפקות תיאטרון באר-שבע, ביניהן בהצגות: סקאפינו בסקאפינו, מקהלת באופרת הקבצנים, לני בראון באליל ההמונים, פטרוקיו באילוף הסוררת, אמיל בהביצה, מפיסטו במפיסטו, בנדיק במהומה רבה על לא דבר, ליאון בבית המלאכה, בתיאטרון באר שבע ביים את ההצגה הימים הכי טובים.

בתיאטרון החאן: גימפל תם בגימפל תם. בתיאטרון באר-שבע בתיאטרון הקאמרי: חלטה צרפתית, אנליפלוס מס' רקודז בקומדיה של טעויות, המנצח. בתיאטרון חיפה: סקיי מאסטרסון בברנשים וחתיכות. בתיאטרון הבימה: פרוד זמני, נליים ונפלאות בקופסאות שימורים, בדרך לברודוויי, חלון בלהות, ג'פרי דאנקן בהאחיות רוזנצווייג, ארנסט רדיין בהקוקוריקו, לארי בקרוב יותר, מרקוס אנטוניוס ביוליוס קיסר. בתחרות האירוויזיון 1987 ייצג את ישראל עם אבי קושניר בצמד הבטלנים.

השתתף בתכניות טלוויזיה רבות כגון: החתול שמיל, רחוב סומסום, תופסים ראש, פרסטו, יותר מזל משכל, שתוקשואו, משפחה וחצי. בקולנוע: עבודה בעיניים.

חתן פרס קלצ'קין לתיאטרון לשנת 1991, פרס השחקן המצטיין ע"ש יוסף בריוסף בתיאטרון הקאמרי '97-96. בתיאטרון בית ליסין: סיפור אהבה בשלושה פרקים, הזוג המוזר, טוב, תשוקה, איסמעיליה. ביים בבית האופרה של פראג את האופרה המקורית הישראלית דוריאן גריי מאת יצחק שטיינר. ביים את הצגת היחיד של נסים זוהר המולוכיה של אמא ואת מחזות הזמר אלאדין וסינדרלה.

סווינג - ריקוד ששורשיו בשנות ה-20 כשהקהילה השחורה רקדה לצלילימוסיקת ג'אז עכשווית. מאז התפתח לתתי סגנונות, שהמאפיין אותם ליווי של תזמורת גדולת.

מרים זוהר לילי האריסון

כלת פרס ישראל לאמנות הבימה לשנה 1986. הגיעה ארצה ממחנות קפריסין שם השתתפה בתיאטרון חובבים אידי שקובץ מקרב המעפילים. הבימאי, מאנסדורף, שניסה להקים בארץ תיאטרון אידי מקרב העולים, הפקיד בידיה את תפקיד מירנדולינה במחזהו של גולדוני. זמן קצר לאחר מכן התקבלה כשחקנית בתיאטרון הבימה. תפקידיה התפתחו במשך השנים בשני מסלולים: הקלאסי - סולוואג של איבסן, קורדליה של שיקספיר, ארקדינה של צ'כוב, מרי סטוארט של שילר, מדיאה של אוריפידס, ועוד.

ומחזות בני זמננו - קליאופטרה של שאו, אנה כריסטי של אוניל, ציד המכשפות של ארתור מילר, איזון עדין, מי מפחד מווירג'יניה וולף? של אלבי, השושנה המקועקעת, הרובע העתיק של טנסי ויליאמס, ועוד.

תפקידים בשנים אחרונות: בתיאטרון הבימה - אידה בהפרדס, מירלה אפרת ומחלה במירה'לה אפרת, אלזה באלזה, מרתה ברעל ותחרה לינדה במותו של סוכן, ג'ין הורטון ביום הולדת לג'וזפה. בתיאטרון הקאמרי - אקורדיונים. בתיאטרון בית ליסין - מרתה במי מפחד מווירג'יניה וולף?, אלישבע מלאך בחמץ, פנינה שילוני בקידוש, דבורה הגורני בשבעה, חבצלת בקופר, קייט קלר בכולם היו בני, רות סטיינר ברומן הראשון שלי, מלכה (מיצי) בשבר ענן.

ולס (Walzer גר') ריקוד סאלוני בקצב שלוש-רבעים, וכן המנגינה (עם הדגש העיקרי בנקישה הראשונה).

תיאטרון בית ליסין

בדיזינגוף

מנהלת התיאטרון:

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי:

צבי ירון

דרמטורג התיאטרון:

אבישי מילשטיין

חברי הנהלה הציבורית:

גרשון גלמן - יו"ר

סמי בן-עיש

משה וידמן

שלום חבשוש

קלמן גייר

דיצה רפאלי

סלמן נתור

מוטי שילה

עו"ד גול אלוני

גדי אלפסי

רחל תורג'מן

מוטי שמיט

נתי גלעדי

איל ארד

ארז ביטון

מופיד סידאוי

רבקה בר-לב

אהרון זלר

צוות טכני:

מנהל במה ראשי:

אלברטו בנדר

מנהלי במה:

נחום רז, ברוך וידרה,

ירון אלקלעי, סטן מרק,

סטיסלב סוונקין

תאורן ראשי:

ראובן וולנר

תאורנים:

שוקי אבו-חצירה,

זאב נבון, אולג סטפנוב,

דולב ציגל, ניסים דרייה,

שמאל הס

מנהל מחלקת הגברה:

גיורא הרמן

הגברה:

תמיר אלפיה, רוני קרמר,

יוני לביא, אורן פרי

עובדי במה:

חאלד ג'אבארין, דני לוי,

זיו אורפז, יהודה גרוס,

ליאור סאלם

מנהלה

חשב התיאטרון: יוסי גורדנסקי

מזכירת התיאטרון: תלמה גנור

מנהל שיווק: מיכה וייסמברגר

מנהלת מח' מכירות:

עירית סוחוניצקי

מכירות בית:

שרית קרטה, שביט ליפמן

מנהלת מחלקת חינוכית:

ניצה שכנר

מנהל מכירות חוץ: יגאל הרטל

מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס

שירות לקוחות: טל שני - וייסמברגר

מחלקת מנויים:

דורית מוסבי, יהודית רוקבן

עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:

פנינה בריצמן

פרסום ויחסי ציבור:

אראלה בליז'ובסקי

מנהלת חשבונות ראשית:

תלמה מסינגר

חשבת שכר: שרה מאירוביץ

מח' הנהלת חשבונות:

זוהר פורמן, טלי חובב, מירב כהן

מנהל טכני: יהודה גורדישיץ

מנהלת הפקות: אדווה טמקין

מנהל ייצור: רמי דקל

מחלקת אביזרים:

אריה האובן

אחזקת בניין ומחסן:

משה גנץ, איציק סלחגי, גולן ימין

מרכיזה:

דבורה אהרון, יעל מטלון

קופאים: מיכל ספיר, תומר מקורי,

דליה לידור, שירה מאזה,

שרה הורוביץ, חמוטל הוברמן,

אפרת ארם, רות בן-דת,

אפרת סטינקין, עינב פרימו

מנהלי הצגות:

ארז שפר

אלן פילוק

אורנה דויטש

רונית זלוף

שני אבירם

מנהלת מח' הלבשה:

אביבה חזיו

מלבישות:

ויקיי וייסמברגר,

יעל כהן, גלי פרי,

אריאלה רוזנברג,

עידית פרידר, טובי גבע

שחקני התיאטרון

לעונת 2004-2003

(לפי סדר א-ב)

אורי אומנותי

אבי אוריה

דורון אורן

גולן אזולאי

יונה אליאן-קשת

אלי אליוביץ

טלי בן-יוסף

דורית בר-אור

שלמה בר-שביט

ששון גבאי

מרים גבריאלי

רבקה גור

צחי גליק

מירב גרובר

מאיה דגן

נתן דטנר

אילן דר

ברוך דרור

ארז וייס

גיל וסרמן

מרים זוהר

חן חגי

לונה יקר

אורנה כץ

עדי לב

גיאל ליכטנטל

משה לניאדו

רובי מוסקוביץ

רמה מסינגר

נטלי נאמן

דב נבון

שירי נדב

גיל נתנזון

אברהם סלקטר

אדוה עדני

גבי עמרני

יוסי פולק

נתנאל פוריאן

גיל פרנק

יצחק צוקר

ענת צדקוני

עדי צ'זרה

אבי קושניר

הדס קלדרון

נבו קמחי

לאורה ריבלין

ספי ריבלין

דפנה רכטר

שרון שחל

הילה שיקמן

נעמה שפירא

אריה שריקי

רפי תבור

יפה תוסיה-כהן

להצגה זו

מנהל ייצור:

רמי דקל

מנהל טכני:

יהודה גורדישיץ

מנהלת הפקות:

אדווה טמקין

מחלקת אביזרים:

אריה האובן

מנהל הצגה:

אלן פילוק

עוזרת במאי:

סיגל קרייף

מנהל במה:

ברוך וידרה

תאורנים:

דולב ציגל

שוקי אבו-חצירה

הגברה:

גיורא הרמן

מלבישות:

ליאורה רון, נטליה סביצקי

רקויזיטים:

יעל כהן

תפירת תלבושות:

אינה קורפין

חשמל ואלקטרוניקה:

איציק סלחגי, משה גנץ

ביצוע תפאורה:

ארגונת

צילומים בתכנייה:

אסנת קורסנוסקי

עיצוב שער התכנייה:

איתמר וכסלר

הפקה ועריכת תכנייה:

אראלה בליז'ובסקי

עיצוב התכנייה:

נטלסטודיו

תיאטרון בית ליסין

מייסודה של ההסתדרות הכללית

תיאטרון בית ליסין

פועל בסיועם הכספי של

משרד החינוך, התרבות והספורט,

עיריית תל-אביב-יפו.

תיאטרון בית ליסין,

רח' דיזינגוף 101

טלפון משרדים: 03-7255300

טלפון הקופה: 03-7255333

פקס: 03-5241333

www.lessin.co.il

SIX DANCE LESSONS IN SIX WEEKS

Written by Richard Alfieri

Translated by:
Shmulik Levy
Directed by:
Alon Ophir
Set design by:
Avi Sschi

Costumes designed by:
Didi Golan
Musical Editor by:
Alon Ophir,
Giora Herman

Lighting by:
Reuven Wallner
Choreography by:
Dennis Belotserkovsky

Cast:
Lili Harrison
Miriam Zohar
Michael Mintti
Nathan Datner

Extras:
Yael Cohen, Allen Pitluk

First Performance: 30.12.2003 Length: 2 hours, incl. intermission

רפרטואר תיאטרון בית ליסין

2 0 0 3 - 2 0 0 4

חשמלית ושמה תשוקה

מאת טנסי וויליאמס
בימוי: אילן רונן

מירל'ה אפרת

מאת יעקב גורדין
עיבוד: מרים קיני
בימוי: מיכה לבינסון

התאונה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו

ריקוד בשישה שיעורים

מאת ריצ'ארד אלפייירי
בימוי: אלון אופיר

רק אתמול נולדה

מאת גרסון קנין
תרגום ובימוי: אילן רונן
נוסח הצגה: אבישי מילשטיין

אבודים ביונקרס

מאת ניל סיימון
בימוי: רוני פינקוביץ'

להציל את איש המערות

אבי קושניר
מאת רוב בקר
בימוי: אלדד זיו

איסמעיליה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו

פרפר ברשת

קומדיה
מאת ריי קוני
בימוי: לסלי לאוטון

אני לא רפופורט

מאת הרב גארדנר
בימוי: מיטקו בוזקוב

שבר ענן

מחזה ישראלי חדש
מאת מרים קיני
בימוי: ציפי פינס

פיאך

מאת פאם ג'יימס
בימוי: לסלי לאוטון

נהנה מהצגה?

אם היית חבר במועדון תכנית
המנויים של מפעל הפיס, היית
נהנה מהצגה בהנחה
משמעותית של עד
50%

מפעל הפיס מעודד את היצירה
התרבותית בישראל. הוא דואג לכך
שמעל לחצי מיליון חברי מועדון
תכנית המנויים נהנים מהצגות,
אופרות, אירועים ומופעי תרבות
בהנחות משמעותיות של עד-50%
ממחיר הכרטיס.

להצטרפות למועדון תכנית המנויים
ולקבלת חוברת ההטבות בתחומי
התרבות ניתן להתקשר עכשיו לטל:
03-6940177

פרט להטבות מחכים לך במועדון
1,500,000 ש"ח כל שבוע,
2 מכוניות, עשרות חופשות זוגיות
בח"ל ועוד...

"מי עדן בר"
המעין הטבעי שלכם בבית.
לפרטים והזמנות:
1-800-800-400

© 2003 Estee Lauder Inc.

המסלול המהיר לריסים עבים
חדש. MagnaScopic.
Maximum Volume Mascara

העניקי לריסייך את גודלם המקסימלי - במהירות הכזק.
נוסחת ה-Expandex™ מעבה את ריסייך עד 300%. המברשת המהירה -
Speed-Meter Brush™ מחבקת את הקימורים של כל ריס וריס וצובעת
אותם בגוון רב עוצמה.
זוהי הנוסחה המהירה לריסים מדהימים.

www.estelauder.com

ESTÉE LAUDER
Defining Beauty

בית קפה וקונדיטוריה

לחמי נהריה
הגעתון 27
04*9923411

לחמי כפר סבא
דוד אלעזר 8
09*7419001

לחמי רמת השרון
סוקולוב 37
03*5409594

לחמי תל אביב
השלי"הפינת בול
טל: 03*5445449

לחמי תל אביב
אבן גבירול 102
טל: 03*5229232

תיאטרון בית ליסין
בדיזנגוף